הלכתא למשיחא א"ל אביי אלא מעתה כל שחיטת קדשים לא לתני הלכתא למשיחא הוא אלא *דרוש וקבל שכר ה"ג דרוש וקבל שכר! הכי קאמינא כך הלכתא, למה לי לישנא אחרינא א"ל הלכה קאמינא: **מתני'** *קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא "ואין עושין תמורה "ואין מביאין נסכים אבל ג) קרבנן ©מעון נסכים דברי רבי שמעון ג) אמר רבי יוסי רואה אני בכולן, להחמיר שנאמר בהן "לה", "בד"א בקדשי מזבח בקדשי בדק הבית ד) מועלין בהן: *לא נהנין ⊕ ולא מועלין: לא נהנין - מדרבנן, ולא מועלין *דגמר מעילה-חט-חטאתרומה(ה) ה)[ואתרומה כתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים: ואין חייבין ו)[עליהן]משום פיגול נותר וטמא: מ"ט? דאתי פיגול "עון-עון" מנותר ואתי נותר "חילול-חילול" מטומאה ובטומאה כתיב (ג) ז) בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין עושין תמורה:

① מאי טעמא דאיתקש תמורה למעשר בהמה ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים, *יכי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בהיקש? *מעשר דגן-חולין הוא, הניחא למאן דאמר *בתר מלמד אזלינן אלא למ"ד בתר למד אזלינן מאי איכא למימר? אלא *מעשר בהמה= חובה שאין ח) קבוע לה זמן הוא וחובה שאין ט) לה זמן קבוע: ישראל מייתו, עובדי כוכבים לא מייתו: ואין מביאין נסכים: *תנו רבנן "אזרח"- אזרח י) *מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל בכה"ן: אמר רבי יוסי רואה אני בכולן, י) להחמיר, בד"א בקדשי מזבח → "בד" - מ"ט? קסבר כי גמרה "מעילה "חט-חט" מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים לא. "ת"ר "דם שנטמא חרקן בשוגג הרצה במוזר

*הלכתא למשיחא א"ל אביי אלא מעתה כל שחיטת קדשים לא לתני הלכתא למשיחא הוא אלא *דרוש וקבל שכר ה"ג דרוש וקבל שכר! הכי קאמינא כך הלכתא, למה לי לישנא אחרינא א"ל הלכה קאמינא: **מתני'** *קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא "ואין עושין תמורה "ואין מביאין נסכים אבל ג) קרבנן ©מעון נסכים דברי רבי שמעון ג) אמר רבי יוסי רואה אני בכולן, להחמיר שנאמר בהן "לה", "בד"א בקדשי מזבח בקדשי בדק הבית ד) מועלין בהן: *לא נהנין ⊕ ולא מועלין: לא נהנין - מדרבנן, ולא מועלין *דגמר מעילה-חט-חטאתרומה(ה) ה)[ואתרומה כתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים: ואין חייבין ו)[עליהן]משום פיגול נותר וטמא: מ"ט? דאתי פיגול "עון-עון" מנותר ואתי נותר "חילול-חילול" מטומאה ובטומאה כתיב (ג) ז) בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין עושין תמורה:

① מאי טעמא דאיתקש תמורה למעשר בהמה ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב "בני ישראל" ולא עובדי כוכבים, *יכי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בהיקש? *מעשר דגן-חולין הוא, הניחא למאן דאמר *בתר מלמד אזלינן אלא למ"ד בתר למד אזלינן מאי איכא למימר? אלא *מעשר בהמה= חובה שאין ח) קבוע לה זמן הוא וחובה שאין ט) לה זמן קבוע: ישראל מייתו, עובדי כוכבים לא מייתו: ואין מביאין נסכים: *תנו רבנן "אזרח"- אזרח י) *מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל בכה"ן: אמר רבי יוסי רואה אני בכולן, י) להחמיר, בד"א בקדשי מזבח → "בד" - מ"ט? קסבר כי גמרה "מעילה "חט-חט" מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים לא. "ת"ר "דם שנטמא חרקן בשוגג הרצה במוזר

רואה אני בכולן, דתניא *"כל הראוי לבוא לידי מעילה אין מועלין בו" ומקשינן: מאי "כל הראוי לבוא לידי מעילה אין מועלין בו"? אילימא דלא מעלי ליה בתמורה כלל, והא קתני מועלין בו! אלא דלא מעלי ליה בתמורה כלל ומעלי ליה בתמורה לענין מעילה, ואמאי? הא אמרת מעלי ליה בתמורה! אלא דלא מעלי ליה בתמורה לענין מעילה